

[Justitsministeren.]

ladelse. Det følger imidlertid ogsaa af Forholdets Natur, idet det dog vilde være ganske urimeligt, om en Justitsminister, naar der ved en højere Instans afsiges Frifindelsesdom for et Forhold, ikke skulde kunne midlertidigt løslade en Mand, der ved en Underinstans er dømt for et Forhold, som efter Anklagemyndighedernes og Justitsministeriets Mening er ganske analogt med det første Forhold.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Nielsen: Jeg forstod den højtærede Justitsminister saadan, at han nærmest var af den Opfattelse, at Organisation Todts Medlemmer maatte sidestilles eller ligestilles med almindelige civile Arbejdere. Dette beror paa en fundamental Misforstaaelse; Organisation Todt var en militær Organisation. Jeg taler her af Erfaring. Den Lejr, som jeg opholdt mig i mere end 1½ Aar, var som alle tyske Lejre en kombineret Koncentrations-, Tilintetgørelses- og Arbejdslejr. Ledelsen for denne Lejr, Inspektionen, Tilrettelæggelsen af Arbejdet, Udtagelse af Transporter overalt i Europa af Slavearbejdere, som sendtes ud, blev foretaget af Organisation Todts øverste Officerer. Men dertil kommer, at efter at vi, den danske Gruppe i Pommern, var befriet af den røde Armé, havde vi Lejlighed til en Nat at overnatte i en forladt Organisation Todt-Lejr. Der gennemsaa vi en Række Dokumenter, som de havde efterladt sig, deriblandt utallige Haandbøger og Instruktioner, og af disse Instruktioner fremgik det klart og tydeligt — det var Haandbøger for alle Medlemmer af O. T. —, at Organisationens Opgave var at være Leder af de tvangsudskrevne Slavearbejdere; dens Medlemmer var bevæbnede, og de havde Ordre til med væbnet Magt at nedslaa et hvilket som helst Forsøg paa Modstand eller Oprør blandt de udskrevne Slavearbejdere; de skulde deltage i Eftersøgningen af undslupne Slavearbejdere, og de havde ogsaa Opgaver med Hensyn til Roens Opretholdelse blandt den tyske Civilbefolkning. Det er Kendsgemingerne om Organisation Todt, saaledes som jeg kender dem af praktisk Erfaring fra Østeuropa. Det kan der ingen Tvivl være om, og hvis den højtærede Justitsminister er i Tvivl herom, vil han sikkert fra Nürnberg kunne faa de nøjagtige og detaillerede Oplysninger om, hvad Organisation Todt var,

nemlig en militær Organisation, som stod under Himmler, under SS's og Gestapos højeste Chef.

Justitsministeren (Elmqvist): Til det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen vil jeg sige, at det er ganske rigtigt, at Organisation Todt i Almindelighed, som Hovedregel, var en militær Organisation, og derfor er Forholdet ogsaa det, som jeg sagde før, at der foreligger ca. 500 Domme over Organisation Todt-Folk, og det er kun 59 af disse domfældte, som er blevet løsladt. Disse 59 blev løsladt, fordi de ikke faldt ind under det, man i Almindelighed betragter som faldende ind under Organisation Todt, idet de kun har været beskæftiget ved civilt Arbejde som Hjælpere for Entreprenør- og Ingeniørfirmaer. Som jeg sagde før — og det er ogsaa det, som Østre Landsrets Domme giver Udtryk for —: det Arbejde, de har udført, har været rent civilt, det har ikke haft nogen som helst Forbindelse med det militære. Derfor mener man ikke, det falder ind under § 16, og derfor frifinder man dem. Men jeg gentager, at det kun er en ganske lille Del af de Folk, der har været sigtet og tiltalt for at have staaet i Organisation Todt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Den højtærede Justitsminister har her klart og tydeligt sagt, at de to Frifindelsesdomme fra Landsretten kunde ikke indankes for Højesteret, fordi Anklagemyndigheden, som Ministeren sidder i Toppen af, mente, at de paagældende aldrig skulde have været dømt. Altsaa sagt med rene Ord: fordi den højtærede Justitsminister mente, at de paagældende burde frifindes, vilde han ikke indanke Dommene for Højesteret og lade Højesteret have Afgørelsen. Dermed har den højtærede Minister etableret sig som den øverste Retfærdighedsinstans her i Landet, og saa man undskyldte: dette tjener ikke til at befordre Roen.

Hvad Revisionsudvalget angaar, det, der skulde komme med Revisionsforslag til Straffelovstillægget, da er det jo saa ganske enkelt, at det var erklæret og offentligt kendt fra Ministerens og til Dels fra Regeringens Side, at man har ment, at Straffelovstillægget skulde mildnes paa en Række afgørende Punkter. Derfor fik det paagældende Revisionsudvalg ogsaa en saadan Sammensætning, og jeg tvivler ikke om, at dette